

češke. To obliko imajo tudi Lužičani in Poljaki (Słowian, slowiański), izpremenjeno le po pravih svoje izgovarjave.

Knez Svjatopolk Mirskij,
bivši ruski notranji minister.

Maksima Gorkega štiridejanska drama „Dačniki“ (Letoviščniki) je bila pred kratkim na ruskih odrih prvokrat uprizorjena. Z največjo nestrpnostjo je občinstvo pričakovalo te uprizoritve, bilo pa je po predstavi zelo presenečeno in razočarano, dasi je izborna osebje najboljše sedanje ruske rediteljke in igravke V. F. Komisarževske vse storilo, da s pomočjo izbornega igranja drama uspe. V „Dačnikih“ že ni več tiste moči, ki se je pokazala v dramah „Meščani“ in „Na dnu“. Niti prva niti druga igra nima sicer silnih prizorov, vendar pa zakriva v prvi

S. J. Witte,
ruski finančni minister.

dobra karakteristika, v drugi pa drznost ter zanimivost značajev pomanjkanje dejanja. V „Dačnikih“ ni nobenega zapletka, toda primanjkuje tudi zanimivih oseb in značajev, dejanje pa je razvlečeno še bolj kot v prejšnjih delih Gorkega. V „Meščanih“ je bila

enota rodbine, ki je vezala dejanje, v drami „Na dnu“ je bila enota prostora z enotnimi interesi, ki so vezali vse te ljudi, da se je drama vsaj nekako razvijala. Toda v „Dačnikih“ ni nikjer nič takega, mogli bi biti napisani tudi v 20 in 30 dejanjih, in vedno bi se isto ponavljalo. Od dram Čehova, ki se odlikujejo po mogočnem učinku dejanja, se ločijo drame Gorkega vsled svoje raztegnjenosti. V tem oziru so nekaj novega in poizkušajo prenesti v gledišče vsakdanje življenje s svojimi vsakdanjimi dogodki, kateri se ponavljajo brez dviganja in spuščanja zastora 365krat na leto.

Poljski zgodovinar Ferdinand Hoesick je ravnokar izdal večjo historijsko monografijo „Julian Klacsko, njegovo življenje in delovanje“. Poljski revolucionar je tu popisan na dolgo in široko in pred bravčevimi očmi vzraste cela družba poljskih zarotnikov z vseh koncev Poljskega. O mnogih osebah in dogodkih izvemo tukaj marsikaj, kar je bilo do-

Veliki knez Sergij,
umorjen dne 8 febr. t. l. v Moskvi.

sedaj neznano. Zanimiv je opis teh upornikov poljskih iz l. 1830. Nekatere otroške, sanjave duše so se začele bojevati za razkosano domovino s praznimi rokami, brez organizacije, s srcem polnim samega navdušenja. Zanimiv je shod upornikov v Poznanju iz l. 1831. Ko so prebrali oklic na narod, poln gromovitih fraz, so začeli nekateri udeleženci jokati in zdihovati. Ravno so prelivali najslajše solze za domovino, ko odpre eden izmed članov odbora nenadoma vrata in pripelje vitkega, temnolasega mladeniča z jetično rdečico na obrazu, z lepimi potezami, toda suhega in shujšanega. In začel mu je predstavljati vse po vrsti, nato pa je slavnostno postavil prišleca v sredo in izpregovoril: „Słowacki, pesnik.“ Ime Słowackega tedaj še ni bilo tako znano, da bi bilo kaj posebno učinkovalo na družbo. Toda prišlec je bil sprejet, vso stvar so mu razložili od začetka, na oklic na narod pa so prejšnji oponenti zopet odgovarjali z odkritosrčnimi solzami in ubranim sto-